

สรุปการสัมมนา เรื่อง การแก้ปัญหาความยากจน : วิธีสู่ความสำเร็จและความเป็นอยู่ที่ดี
วันจันทร์ที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ณ ห้องประชุม ๔๐๒ - ๔๐๓ ชั้น ๔ อาคารรัฐสภา

ที่	หัวข้อ ผู้บรรยาย	สาระสำคัญ	หมายเหตุ
๑.	<p>ปาฐกถาพิเศษ เรื่อง วาระแห่งชาติ นโยบายแก้จนของประเทศไทย (โดย นายอนุทิน ชาญวีรกูล รองนายกรัฐมนตรี และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย)</p>	<p>การส่งเสริมให้พี่น้องประชาชนมีรายได้ที่เพิ่มมากขึ้นจัดลำดับความสำคัญ โดยเริ่มจากการแก้ปัญหาให้ประชากรกลุ่มใหญ่ที่สุดที่เป็นผู้ยากจนให้ได้รับการดูแลจากภาครัฐให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติที่มีการสำรวจผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ ของคนไทยเราได้พบว่ากลุ่มอาชีพที่ใหญ่ที่สุด ได้แก่ อาชีพเกษตรกรรม ซึ่งเป็นอาชีพที่เหมือนเป็นกระดูกสันหลัง แต่มีรายได้น้อย กลุ่มเหล่านี้จึงต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐมาก ในเรื่องที่ดินทำกิน และเรื่องน้ำ โดยน้ำในเขตชลประทาน มีน้ำเพียง ๒๒% ส่วนพื้นที่ที่อยู่นอกเขตชลประทานมีมากอยู่ถึง ๗๘% ดังนั้นกลุ่มเกษตรกรที่อยู่นอกพื้นที่เขตชลประทานจึงเป็นกลุ่มแรกที่ต้องดูแล</p> <p>โดยในฐานะเครื่องมือแก้จน จึงขอความร่วมมือกระทรวงอุดมศึกษาฯ ใช้นวัตกรรมมาบริหารจัดการเรื่องน้ำให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้</p> <p>ประเทศไทยของเราได้มีการพัฒนาระบบชลประทานมายาวนาน ที่ผ่านมากการพัฒนาแหล่งน้ำมักเน้นการสร้างโครงการขนาดใหญ่และขนาดกลาง ซึ่งก็ตอบโจทย์ได้ภาพรวมเรื่องน้ำ แต่ไม่สามารถไปตอบโจทย์ของพี่น้องเกษตรกรที่ใช้ชีวิตเหมือนชาวบ้านทั่วไปไม่ทันกับความต้องการในการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง ให้กับพี่น้องประชาชน ปัญหาของประเทศไทยไม่อยู่ที่มีปริมาณน้ำฝนน้อยเกินไป แต่อยู่ที่ความสามารถของการกักเก็บน้ำให้ได้มากที่สุด</p> <p>“ผมคิดว่าเราจะใช้เวลาจากในอายุรัฐบาลนี้ทำเรื่องนี้ ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เป็นการ</p>	

ที่	หัวข้อ ผู้บรรยาย	สาระสำคัญ	หมายเหตุ
		<p>ทำงานร่วมกันระหว่างกระทรวงที่เกี่ยวข้อง กระทรวงทรัพยากรฯ กระทรวงเกษตรฯ และ กระทรวงมหาดไทย โดยภารกิจมีความเกี่ยวเนื่องกันพึ่งพาอาศัยกันตลอด การสร้างฝายแกนดินซีเมนต์เป็นการสร้างการกักเก็บน้ำขนาดเล็กโดยมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกัน ดูแล้วโดยพื้นฐานเราสามารถที่จะตอบโจทย์การใช้น้ำอุปโภคและบริโภคเพื่อพี่น้องเกษตรกรทั้งประเทศได้ นี่คือนวัตกรรมฝายแกนดินซีเมนต์ที่ทางท่านคณะกรรมการแก้ไขปัญหาความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำได้มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการหนุนนำจนกลายมาเป็นหนึ่งนโยบายแก้จนของประเทศไทย”</p> <p>ฝายแกนดินซีเมนต์เป็นเครื่องมือกักเก็บน้ำขนาดเล็กที่สามารถออกแบบการกักเก็บน้ำในแต่ละพื้นที่ได้ตรงตามความต้องการของชุมชนเกษตรกร และมากกว่าเครื่องมือการเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลาง และที่สำคัญที่สุดก็คือสามารถปลูกสร้างให้เสร็จได้ในระยะเวลารวดเร็วใช้เวลาไม่กี่วัน ถึงแม้ว่าจะมีขนาดเล็ก แต่ถ้าเราสามารถสร้างเป็นช่วง ๆ เป็นจำนวนมากได้ และสามารถออกแบบการกักเก็บให้เพียงพอและตอบสนองความต้องการการใช้น้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปีสำหรับทุกครัวเรือนได้ นี่คือนวัตกรรมที่มาจากภูมิปัญญาของไทยถ้าทางท่านได้กระทรวงมหาดไทยจะกรุณาเสริมสิ่งนี้เป็นนวัตกรรมเพิ่มขึ้นให้หรือเพิ่มให้เกิดความมั่นใจว่าเราสามารถเก็บน้ำได้แน่ตลอดทั้งปี คนไทยไม่มีวันขาดน้ำมันก็จะ เป็นคุณูปการอย่างใหญ่หลวงที่เราเอามาต่อยอดได้ ตรงกับนโยบายการดำรงชีวิตของพวกเรา นำพระราชปณิธานต่อยอดกับสิ่งที่มันดีอยู่แล้วเพิ่มขึ้นไป</p>	

ที่	หัวข้อ ผู้บรรยาย	สาระสำคัญ	หมายเหตุ
		<p>ซึ่งทางกรมโยธาธิการและผังเมือง ก็ได้แนบแบบมาตรฐานของฝายแกนดินซีเมนต์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดแล้ว คือแนวทางที่เราจะดำเนินและต่อยอดต่อไปในรูปแบบของ Smart Farming ซึ่งเป็นการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาสนับสนุนเพื่อช่วยเหลือให้เกษตรกรสามารถพึ่งพาตัวเองได้เป็นการแก้ไขปัญหาคความยากจน</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกล่าว ก่อนจบปาฐกถาว่า ผมขอสรุปว่านโยบายแก้จนของประเทศไทยเราถือว่าเป็นวาระแห่งชาติจะต้องประกอบไปด้วยการสนับสนุนสวัสดิการเพื่อการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานของประชาชน การเปิดโอกาสให้ยกระดับชีวิตด้วยการศึกษา และการสร้างโอกาส โดยการเพิ่มรายได้ด้วยนวัตกรรมทางความคิด และเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับบริบทในประเทศของเราถ้าจิ๊กซอว์เหล่านี้ถูกต่อได้ครบ ผมเชื่อว่าเราจะประสบความสำเร็จในการลดปัญหาความเหลื่อมล้ำและแก้ไขปัญหาคความยากจนพร้อมกับพัฒนาและสร้างความเจริญเติบโตที่ยั่งยืนต่อไป</p>	
<p>๒</p> <p>๒.๑</p>	<p>ช่วงเช้า นำเสนอตัวอย่างโมเดล ความสำเร็จของ : กลุ่มโครงการแก้ปัญหาคความยากจน</p> <p>โครงการดาหลาบารูสู่ความพอเพียง อ.เทพา จ.สงขลา (โดย อธิการบดีวิทยาลัยการปกครอง)</p>	<p>แนวคิดในการดำเนินการ</p> <p>อ.เทพา พิจารณาเห็นว่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นการแก้ไขและเสริมสร้างให้บุคคล ครอบครัว และชุมชนมีความเข้มแข็งแบบองค์รวมทั้งในด้านอาชีพและรายได้ สุขภาพและสุขภาวะ สวัสดิการ และความมั่นคงทางสังคม นำไปสู่การพัฒนา</p>	<p>แนวทางการดำเนินการในอนาคต การพัฒนาสังคมคน อ. เทพา ให้เกิดความยั่งยืน ด้วยการถอดบทเรียนผลการ</p>

ที่	หัวข้อ ผู้บรรยาย	สาระสำคัญ	หมายเหตุ
๒.๓	โครงการजाโปตาแง แก่จนคนเมืองยะลา (โดย ปลัดจังหวัดยะลา)	<p>๕) การมีผู้นำที่เข้มแข็ง</p> <p>ปัจจัยแห่งความสำเร็จ</p> <p>๑) มีแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่ชัดเจน</p> <p>๒) เป้าหมายการแก้ไขปัญหาความยากจนไปพร้อมกับการแก้ไขปัญหาความไม่สงบ</p> <p>๓) การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหา</p> <p>๔) การประสานบูรณาการการทำงานทั้ง ๗ ภาคีเครือข่าย</p> <p>๕) การมีผู้นำที่เข้มแข็ง</p>	<p>ข้อเสนอแนะและแนวทางการดำเนินการในอนาคต</p> <p>อบรมหรือเพิ่มพูนทักษะในการปฏิบัติงานให้แก่ภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องและขยายผลการดำเนินการให้ครอบคลุมไปยังอำเภออื่น ๆ ทุกอำเภอ เพื่อให้ประชาชนได้รับการดูแลเอาใจใส่เพิ่มมากขึ้นเกิดเครือข่ายในการร่วมกันพัฒนาพื้นที่เพิ่มมากขึ้น</p>
๒.๔	สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศไทย (โดย สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)	<p>สถานการณ์ความยากจนในปี ๒๕๖๔ ลดลงจากปีก่อนหน้า เป็น ๐.๘๗ ในขณะที่ความรุนแรงลดลงเป็น ๐.๒๔ จังหวัดปัตตานีมีสัดส่วนคนจนสูงสุด รองลงมา คือ กาฬสินธุ์ แม่ฮ่องสอน นครราชสีมา ระนอง ยะลา นราธิวาส พะเยา หนองบัวลำภู และศรีสะเกษ ตามลำดับ</p> <p>ความยากจนในมิติอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ตัวเงิน (การศึกษา ความเป็นอยู่ การใช้ชีวิตในแบบที่ติดต่อสุขภาพ ความมั่นคงทางการเงิน) ในปี ๒๕๖๔ ลดลงเหลือร้อยละ ๑๑.๖</p> <p>สถานการณ์ความเหลื่อมล้ำ</p> <p>ด้านรายได้ และรายจ่าย มีค่าเพิ่มขึ้น</p> <p>ด้านความมั่งคั่ง มีค่าลดลง</p> <p>ด้านการศึกษา มีค่าลดลง</p> <p>ด้านสาธารณสุข การเข้าถึงหลักประกันสุขภาพ มีความครอบคลุมประชากรมากกว่า ร้อยละ ๘๙</p>	<p>ข้อเสนอเชิงนโยบาย</p> <p>๑) การศึกษาและการทำงานของคนจนจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษานในลักษณะเสมอภาคยกระดับทักษะแรงงานผ่านกลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐ สถานประกอบการ และสถาบันการศึกษา ค่าจ้างแรงงานที่สอดคล้องกับสมรรถนะ</p> <p>๒) สวัสดิการใช้ชีวิตในแบบที่ติดต่อสุขภาพและความเป็นอยู่ ให้มีความสำคัญกับการเชื่อมโยงฐานข้อมูล</p>

ที่	หัวข้อ ผู้บรรยาย	สาระสำคัญ	หมายเหตุ
		<p>ด้านสวัสดิการสังคม ภาพรวมประเทศไทยมีสวัสดิการตามกฎหมายครบทุกด้าน แต่ยังมีประชาชนจำนวนหนึ่งที่ไม่สามารถเข้าถึงสวัสดิการด้านการเข้าถึงที่ดิน แหล่งทุน และโครงสร้างพื้นฐาน การเข้าถึงการถือครองที่ดิน มีแนวโน้มลดลง ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต ด้านการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานมีแนวโน้มดีขึ้น ด้านกฎหมาย และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม กระบวนการมีค่าใช้จ่ายสูง ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าถึงกองทุนยุติธรรม ช่องว่างในการดำเนินนโยบายลดความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ มีดังนี้</p> <p>๑) เงินช่วยเหลือจากรัฐเป็นการแก้ปัญหาปลายเหตุ</p> <p>๒) การให้ความสำคัญกับลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาแต่ไม่ให้ความสำคัญกับการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจควบคู่กันไปด้วย</p> <p>๓) การจัดสรรงบประมาณของรัฐให้แก่สถานศึกษาแบบเดิม ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา</p> <p>๔) การให้บริการสาธารณสุขยังขาดมาตรฐาน กลางระหว่างหลักประกันสุขภาพทั้ง ๓ ระบบ</p> <p>๕) การออกแบบการจัดการรายได้เมื่อสูงอายุของภาครัฐยังขาดการบูรณาการและความยืดหยุ่น</p> <p>๖) การกระจายอำนาจของไทยไม่ได้ถ่ายโอนไปสู่ท้องถิ่นอย่างแท้จริง</p> <p>๗) ระบบภาษีของไทยขาดความเป็นธรรม ไม่สามารถมีบทบาทในการส่งเสริมให้เกิดรายได้</p>	<p>สวัสดิการระหว่างหน่วยงาน ระบบประกันสุขภาพที่เป็นธรรม ปรับนโยบายที่อยู่อาศัยให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้มีรายได้น้อย</p> <p>๓) ปฏิรูปกฎหมายกระจายอำนาจ กำหนดให้ การบริการสาธารณะพื้นที่เป็นของ <i>อปท.</i> กำหนดให้มีการจัดสรรรายได้ระหว่างส่วนกลาง <i>กับท้องถิ่น</i> ที่เป็นธรรมมากกว่า ปัจจุบัน เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีโอกาสหารายได้ด้วยวิธีการอื่น เช่น การออกพันธบัตร</p>
๒.๕	<p>การจัดความยากจนแบบองค์รวมด้วยแพลตฟอร์มจัดความยากจนแบบเบ็ดเสร็จและแม่นยำระดับจังหวัด (provincial Poverty Alleviation Platform : PPAP) (โดย ดร. กิตติ สัจจาวัฒนา)</p>		<p>ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย</p> <p>๑) การปรับปรุงฐานข้อมูลครัวเรือนยากจน คนจน และพัฒนาาระบบสารสนเทศกลาง โดยเสนอให้</p>

ที่	หัวข้อ ผู้บรรยาย	สาระสำคัญ	หมายเหตุ
			<p>มหาวิทยาลัยในพื้นที่ เป็นเจ้าภาพในการ ระบบข้อมูลคนจน แบบแม่นยำของ แต่ละจังหวัด โดยใช้ ระบบบริหารจัดการ ข้อมูลการพัฒนาคน แบบชี้เป้า (TPMAP) เป็นฐาน</p> <p>๒) ออกแบบการส่งต่อ ขอความช่วยเหลือ ที่เป็นระบบ มีความ รวดเร็ว และสามารถติดตามผล ความช่วยเหลือได้</p> <p>๓) เสนอให้ อปท. เป็นหน่วยงานหลัก ในการบริหารจัดการ คนจนและครัวเรือน ยากจนในพื้นที่ พร้อมจัดทำโครงการ ปฏิบัติ แก่ จ น โดยใช้ข้อมูลคนจน แบบแม่นยำ และให้ นายอำเภอเป็นผู้ ตรวจสอบ และ ติดตาม ข้อมูลคน จนทั้งรับเข้าและ ส่งออก และเสนอ ให้ ศจพ.จ. จัดทำ ยุทธศาสตร์แก้ไข ปัญหาความยากจน แยกต่างหากจาก แผนยุทธศาสตร์ชาติปกติ</p>

ที่	หัวข้อ ผู้บรรยาย	สาระสำคัญ	หมายเหตุ
			โดยมหาวิทยาลัย ในพื้นที่ สนับสนุน ทางด้านวิชาการ และกลไกทุกระดับ
๒.๖	การยกระดับรายได้คนจน อ.ควนขนุน จ.พัทลุง ด้วยโมเดล “อำเภอกระจัดแก่ จน” (โดย มหาวิทยาลัย ทักษิณ)	<p>หัตถกรรมกระจัด เป็นอาชีพหลัก ของ ต. ทะเลน้อย และ ต. พนาง อ.ควนขนุน แต่ผลิตภัณฑ์ยังไม่ได้รับการพัฒนา โดยทุน เกือบทุกด้านอยู่ในระดับที่น้อยมากเมื่อเทียบกับ ตำบลอื่น ๆ คณะวิจัยจึงได้ออกแบบการแก้จน ด้วยการต่อยอดจากการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจ ชุมชนแล่น้อยคราฟ ที่ได้รับการจดทะเบียน อย่างถูกต้องหลังสิ้นสุดโครงการในปีที่ ๑ และ การออกแบบปฏิบัติการแก้จน “กระจัดแก้จน” ในปีที่ ๒ เริ่มจากคนกลุ่มเปราะบาง ๑๕๐ คน โดยให้พัฒนาทักษะด้านการแปรรูป การตลาด ออนไลน์ ทบทวนโมเดลธุรกิจ การได้รับการ รับรอง Green production และ การ ดำเนินงานแบบวิสาหกิจเพื่อสังคม วางแผนการ จัดสรรผลกำไรไว้ ๓ ส่วน ได้แก่ การทำ ประโยชน์เพื่อสังคม ใช้ในการหมุนเวียนกิจการ และการปันผล เพื่อแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจัด ให้มีประสิทธิภาพ สร้างความแตกต่างในตลาด และสะท้อนความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม</p> <p>ผลสัมฤทธิ์และผลลัพธ์</p> <p>เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อทุนการดำรงชีพ ๕ ด้าน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) ทุนมนุษย์ สมาชิกมีความรู้เพิ่มมากขึ้น เกิดนักจัดการเชิงพื้นที่ มาตรฐานและการผลิต ในรูปแบบ Green Production ๒) ทุนกายภาพ มีสถานที่ตั้งของวิสาหกิจชุมชน ในการขายสินค้า ๓) ทุนสังคม การรวมกลุ่ม การถ่ายทอดองค์ความรู้ การมีเครือข่าย ๔) ทุนธรรมชาติ เพิ่มพื้นที่ปลูกกระจัด 	

ที่	หัวข้อ ผู้บรรยาย	สาระสำคัญ	หมายเหตุ
		<p>๕) ทุนเศรษฐกิจ ราคาผลิตภัณฑ์จากกระจุดเพิ่มขึ้น ช่องทางการจำหน่ายในและต่างประเทศ มีเครือข่ายพันธมิตรการตลาด</p>	
๒.๗	<p>การบูรณาการความร่วมมือ แก้ไขปัญหาคาความยากจนด้วย โมเดลฟุ่มพวง จ. บุรีรัมย์ (โดย มหาวิทยาลัยราชภัฏ บุรีรัมย์)</p>	<p>แนวคิดในการดำเนินงาน การขับเคลื่อนงานวิจัยสู่ปฏิบัติการแก้จน รถฟุ่มพวง เป็นรูปแบบการกระจายสินค้าแบบธรรมชาติ เป็นกลไกการแก้ไขปัญหาด้านการลดความเหลื่อมล้ำ ในการเข้าถึงทรัพยากรด้วยตัวของชุมชนเอง เป็นกลไกสำคัญที่ทำให้การแลกเปลี่ยนสินค้า ภายในชุมชนเกิดการหมุนเวียนทางการเงิน การหมุนเวียนทรัพยากรท้องถิ่น และเป็นกลไก ที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มของสินค้าในชุมชนได้อย่าง เป็นธรรมชาติ ปัจจุบันมี จำนวน ๖๕ คัน รถฟุ่มพวง ๑ คัน จะใช้เวลาขาย ๑ - ๒ วัน โดยการแก้ไขปัญหาคาความยากจนด้วยโมเดลฟุ่มพวง ดำเนินการ ๓ ประเด็นหลัก ดังนี้</p> <p>๑) ร่วมจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าชุมชน โดยบทบาทในการรวบรวมสินค้า นำมาคัดแยก ใส่บรรจุภัณฑ์ แล้วนำส่งรถฟุ่มพวงกระจายตัว ออกไปในแต่ละเส้นทาง</p> <p>๒) จัดทำ Application ฟุ่มพวง เป็นเครื่องมือ ช่วยให้การขายสินค้าในเส้นทาง (Root) ของรถฟุ่มพวงแต่ละคันมีความต่อเนื่องและ แม่นยำขึ้น</p> <p>๓) จัดทำระบบสวัสดิการให้แก่ผู้ประกอบการ ฟุ่มพวง ซึ่งเป็นการเสริมสร้างความคุ้มครอง และป้องกันสิทธิและผลประโยชน์ทางการเงิน สุขภาพ และสวัสดิการ สำหรับพนักงานหรือ ผู้ประกอบการรถฟุ่มพวง และครอบครัวในกรณีต่าง ๆ</p> <p>ผลสัมฤทธิ์และผลลัพธ์ การเปลี่ยนแปลงจากการปฏิบัติการแก้จน ด้วยโมเดลฟุ่มพวงฯ สามารถยกระดับรายได้ ครัวเรือนยากจนเฉลี่ย ๑๓,๐๐๐ บาทต่อเดือน</p>	

ที่	หัวข้อ ผู้บรรยาย	สาระสำคัญ	หมายเหตุ
	ช่วงบ่าย เป็นการนำเสนอ : กลุ่มโครงการอื่น ๆ		
๒.๘	โครงการการบริหารจัดการน้ำ และสืบสาน รักษา ต่อยอด ตามศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาแม่ใจอย่างยั่งยืน (โดย นายพีรช จันธิมานายอำเภอแม่ใจ)	<p>อ.แม่ใจ ร่วมกับภาคีเครือข่ายเล็งเห็นความสำคัญการบริหารจัดการน้ำ ประกอบกับมีแนวคิดในการสืบสานโครงการที่รัฐบาลใช้งบประมาณในการสืบสานโครงการที่รัฐบาลชุดลอกคลองระบายน้ำหนองเล็งทราย เพื่อรักษาหนองเล็งทรายที่เป็นแหล่งน้ำต้นน้ำสำคัญที่ชุมชนได้ใช้ประโยชน์ตลอดชีวิต โดยดำเนินกิจกรรมซ่อมฝาย ให้สามารถจัดการลดตะกอนดิน ตะกอนหินไม่ให้ไหลลงสู่หนองเล็งทราย ซึ่งเป็นพื้นที่รับน้ำที่ไหลจากลำห้วย ให้สามารถกักเก็บรองรับน้ำได้อย่างเต็มศักยภาพ</p> <p>ผลสัมฤทธิ์และผลลัพธ์</p> <p>๑) พื้นที่ต้นน้ำสามารถเก็บกักน้ำได้เพิ่มขึ้น</p> <p>๒) มีการสร้างสรรค์นวัตกรรม ธรรมนูญกลางเหมืองฝาย เปรียบเสมือนกฎเกณฑ์ในการใช้ลำน้ำร่วมกัน</p> <p>๓) คริวเรือมีคันทองคำระยะทาง ๗๐๐ เมตร สามารถลดรายจ่าย เพิ่มให้คริวเรือ</p> <p>๔) การสร้างความมั่นคงทางอาหาร ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมโครงการ บ้านนี้มีรัก ปลูกผักแบ่งปัน สามารถนำพืชมาแบ่งปันกัน สร้างความรัก สามัคคีในชุมชน ลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ ชี้น้อยละ ๒๐.๔๔</p> <p>๕) การจัดทำหลักสูตร “แม่ใจศึกษา” เพื่อให้เด็กในพื้นที่อำเภอแม่ใจได้ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของอำเภอแม่ใจ วัฒนธรรมชุมชน ตลอดจนให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม</p>	<p>ข้อเสนอแนะและการดำเนินการในอนาคต</p> <p>การขยายผลโดยการสร้างภาคีเครือข่ายให้เพิ่มมากขึ้น และขับเคลื่อนในเรื่อง “แม่ใจรักถิ่น” เพื่อให้การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมครอบคลุมทุกมิติ เรื่องดินและน้ำ</p>

ที่	หัวข้อ ผู้บรรยาย	สาระสำคัญ	หมายเหตุ
		<p>ปัจจัยแห่งความสำเร็จ</p> <p>๑) การนำหลักการทรงงาน และการพัฒนาประเทศตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาปรับใช้</p> <p>๒) การประสานและบูรณาการร่วมกับภาคีเครือข่าย</p> <p>๓) การมีผู้นำที่เข้มแข็ง</p> <p>๔) การสร้างสรรคองค์ความรู้ให้แก่เด็กและเยาวชน</p> <p>๕) มีการวิเคราะห์และออกแบบกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาชีวิตคนในพื้นที่ตามลักษณะทางภูมิสังคม</p> <p>๖) มีการติดตามผลการดำเนินงานทุกกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง</p>	
๒.๙	<p>โครงการปลูกพลังความคิด ปรับวิถีชีวิตด้วยเศรษฐกิจพอเพียง เปลี่ยนเมืองพิษณุโลกสู่ความยั่งยืน (SDGs) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชน เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก (โดย ปลัดจังหวัดพิษณุโลก)</p>	<p>วัตถุประสงค์หลักของโครงการจัดความ ยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแบบพุ่ง เป้าในระบบ TPMAP และ ผู้ประ สบ ความเดือดร้อนทั้งในและนอกระบบ ThaiQM อำเภอวังเจ้า จังหวัดพิษณุโลก เพื่อให้เกิดการ พัฒนาที่ยั่งยืน อำเภอวังเจ้า จึงได้จัดอบรม ให้ความรู้แนวทางการน้อมนำศาสตร์พระราชา สู่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน รวมทั้งส่วนราชการ และ ถ่ายทอดขยายผลไปสู่พี่น้องประชาชนอำเภอวังเจ้า กว่า ๒,๐๐๐ คน ทั้ง ๒๘ หมู่บ้าน</p> <p>กลุ่มเป้าหมายประกอบด้วยครัวเรือน ที่ได้รับการสำรวจว่าประสบปัญหาความ เดือดร้อนทั้งในและระบบ TPMAP และ ThaiQM สามารถพึ่งพาตัวเองได้ อยู่รอดและ สามารถยกระดับชีวิตความเป็นอยู่อย่าง พอเพียงและยั่งยืนได้ประมาณ ๒,๒๒๐ ครัวเรือน</p> <p>ผลสัมฤทธิ์และผลลัพธ์จากโครงการ</p> <p>๑) ขยายผลองค์ความรู้ไปสู่การสร้างนักยุทธศาสตร์ นำการเปลี่ยนแปลงระดับอำเภอ ๑๒๐ คน ระดับหมู่บ้าน ๒.๐๐๐ คน</p>	<p>ข้อเสนอแนะและ แนวทางการดำเนินการ ใน อ น า ค ต ต้องใช้เวลาในการ สร้างรับรู้ ทำความเข้าใจ ปลูกพลังความคิด ซึ่งต่ออาศัยความต่อเนื่อง และความร่วมมือ จาก 7 ภาคีเครือข่าย</p>

ที่	หัวข้อ ผู้บรรยาย	สาระสำคัญ	หมายเหตุ
		<p>๒) สร้าง/ซ่อมบ้าน ให้แก่ผู้ยากไร้ เณิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนี พันปีหลวงโดยดำเนินการ ได้ ๗๐ หลัง ใช้งบประมาณของหน่วยราชการ เพียงสี่แสนบาทเศษ งบประมาณที่เหลือได้รับการสนับสนุนงบประมาณกว่าสามล้านบาทเศษ จาก ๗ ภาศึเครือข่าย</p> <p>๓) จัดทำถังขยะเปียกลดโลกร้อน ครบทุกครัวเรือน ช่วยลดการเผาขยะได้ ๑๔๙ ตันต่อเดือน</p> <p>๔) การบริหารจัดการน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำแล้ง ช้ำซาก โดยการขุดแก้มลิง จำนวน ๑๕ บ่อ ทำให้สามารถกักเก็บน้ำได้กว่า ๗,๐๐๐ ลบ.ม.</p> <p>๕) ให้ความช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง โดยร่วมมือกับภาศึเครือข่าย จัดทำโครงการ “โครงการวัดไม่ทิ้งโยม บำบัดทุกข์ บำรุงสุข” โดยพระภิกษุสงฆ์ได้ออกบิณฑบาตและนำส่ง ของที่ได้รับมาจัดทำเป็นถุงยังชีพ และร่วมกับ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กกก.หมู่บ้าน โรงพยาบาล สาธารณสุข อสม. นำถุงยังชีพไปแจก ให้ประชาชนกลุ่มเปราะบาง</p> <p>๖) ส่งเสริมการปลูกไม้ ๔ อย่าง ประโยชน์ ๓ อย่าง สามารถปลูกต้นไม้ได้ ๒๓,๐๐๒ ต้น</p> <p>๗) สร้างฝายชะลอน้ำ ๙๐ พรรษา ๙๐ ฝาย เณิมพระเกียรติพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทั้งสิ้น ๑๕๕ ฝาย โดยไม่ใช้งบประมาณ</p> <p>๘) ขับเคลื่อนการดำเนินงาน โดยใช้หลักพลัง บ้าน วัด ราชการ ส่งเสริมให้ปลูกผัก ทุกหมู่บ้าน ทำหัวคันทาทองคำ ทุกวัดทำแปลงปลูกผักและ พืชสมุนไพร เป็นคลังอาหารและยาในพื้นที่</p> <p>๙) จปฐ. ปี ๒๕๖๖ ชาวอำเภอวังเจ้า มีรายได้ เฉลี่ยบุคคล ๖๙๕๙๖.๖๓ บาทต่อคนต่อปี เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ๓๘๙๒.๙๖ บาทต่อคนต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ ๕.๙๓</p>	

ที่	หัวข้อ ผู้บรรยาย	สาระสำคัญ	หมายเหตุ
		<p>ปัจจัยแห่งความสำเร็จ</p> <p>๑) มีการประสานความร่วมมือจากทุกภาคีเครือข่าย</p> <p>๒) มีการสื่อสารในทุกช่องทาง</p> <p>๓) มีการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาปรับใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหา ความยากจนให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่</p> <p>๔) มีการบูรณาการการทำงานระหว่าง ๗ ภาคีเครือข่าย โดยเฉพาะภาคีเครือข่ายศาสนา</p> <p>๕) มีผู้นำที่เข้มแข็ง เป็น “ผู้นำนักขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์การเปลี่ยนแปลง”</p>	
๒.๑๑	<p>โครงการแฟรโมเดล แก่ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำด้วยการบริหารจัดการน้ำและฝายชะลอน้ำแกนดินซีเมนต์ (โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่)</p>	<p>โครงการก่อสร้างฝายชะลอน้ำแกนดินซีเมนต์ อบจ.แพร่ เป็นการต่อยอดจากการศึกษาข้อมูล ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันภัยอันเกิดจากน้ำ</p> <p>ผลสัมฤทธิ์และผลลัพธ์จากโครงการ</p> <p>ครัวเรือนได้รับประโยชน์ จำนวน ๕๒,๑๐๒ ครัวเรือน</p> <p>พื้นที่ทางการเกษตรได้รับประโยชน์ ๑๑,๒๓๐ ไร่</p> <p>ปริมาณน้ำกักเก็บได้ ๘๘๑,๕๕๐ ลบ.ม. มีความพึงพอใจของประชาชน อยู่ในระดับมากที่สุด</p> <p>การติดตามประเมินผลโครงการ จากประชาชน ๓๑ คน พบว่ามีพื้นที่ได้รับประโยชน์ จากโครงการรวม ๖,๗๗๐ ไร่ มีรายได้รวม ๕๔,๔๙๑,๐๐๐ บาท</p> <p>เฉลี่ยไร่ละ ๘,๐๓๑ บาท</p>	<p>แนวทางการดำเนินการ</p> <p>ใน ระยะ ต่อ ไป</p> <p>ใช้ฝายฯ เป็นเครื่องมือในการในการควบคุมน้ำที่ใช้เทคนิคไม่ซับซ้อน และใช้เวลาในการสร้างรวดเร็ว ดังนั้นแนวทางในอนาคตจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือในการปรับแก้ระเบียบข้อบังคับที่หน่วยงานได้กำหนดขึ้นเพื่อควบคุมการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อให้ตัวแทนของหน่วยงาน เป็นผู้พิจารณา จะทำให้รวดเร็วกว่า แต่ละกรมจะพิจารณาอนุญาตให้ใช้พื้นที่ได้ รวมถึงการสนับสนุนงบประมาณอย่างพอเพียง ก็จะแก้ไขปัญหาคความยากจน</p>

ที่	หัวข้อ ผู้บรรยาย	สาระสำคัญ	หมายเหตุ
			และความเหลื่อมล้ำต่อไปได้
๒.๑๒	โครงการเชียงใหม่โมเดล (โดย เทศบาลตำบลเชียงใหม่)	ฝายชะลอน้ำแกนดิน สามารถชะลอน้ำไว้ได้ดินและบนดินไม่น้อยกว่า ๑๒๙,๐๐๐ ลบ.ม. พื้นที่ทำการเกษตร ๔๔๘ ไร่ ๙๐ ตารางวา คริวเรือนที่ใช้ประโยชน์ ๙๖๖ คริวเรือน และทำให้เกษตรกรในพื้นที่มีฝาย มีโอกาสทำการเกษตรในฤดูแล้งจากเดิมที่ไม่เคยทำการเกษตรนอกฤดู และมีรายได้เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า ๓ ถึง ๔ ล้านบาท จึงเป็นจุดเริ่มต้นในการส่งเสริมพัฒนาการทำ การเกษตรปลอดภัยและมีคุณภาพในพื้นที่บริเวณฝายแกนดินซีเมนต์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเชียงใหม่มีความสุขในการดำรงชีวิตประจำวันสืบไป	
๒.๑๓	การพัฒนาพื้นที่เชิงบูรณาการแบบร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนแบบเบ็ดเสร็จและแม่นยำในจังหวัดมุกดาหารด้วยโมเดล “หม่อนแก่จน” (โดยวิทยาลัยชุมชนมุกดาหาร)	แนวความคิดในการดำเนินการ อ.นิคมคำสร้อย จ.กาฬสินธุ์ เป็นพื้นที่ปลูกหม่อนมานาน แต่ประสบปัญหาด้านการตลาดขาดองค์ความรู้ ไม่มีที่ดินทำกิน ขาดการรวมกลุ่มเสียเปรียบการต่อรองราคาผลผลิต และไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ การขับเคลื่อนงานวิจัยสู่ปฏิบัติการแก้ไขปัญหาคความยากจนเริ่มจากการพัฒนาทุนมนุษย์ เพื่อเติมความรู้ให้กับคริวเรือนเป้าหมายยากจน และปัญหาสำคัญประการหนึ่ง คือการไม่มีที่ดินทำกิน แนวคิดในการจัดสรรที่ดินกินของนิคมสร้างตนเองนิคมคำสร้อย ซึ่งเป็นพื้นที่ของรัฐให้แก่คริวเรือนยากจนที่ไม่มีที่ดินในการปลูกหม่อนเข้ามาใช้ประโยชน์ จึงเป็นนวัตกรรมที่ถูกนำมาใช้ในการแก้ปัญหารื่องที่ดิน โดยใช้ poverty forum โดยนายอำเภอนิคมคำสร้อย เป็น facilitator ในการเจรจาการพูดคุยและนำไปสู่การออกแบบการใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็นการจัดสรรที่ดินแปลงรวม ๘๓ ไร่	แนวทางการดำเนินการ ในระยะต่อไป โมเดล หม่อนแก่จน มีความสอดคล้องกับ แผน พัฒนา จังหวัดมุกดาหาร (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ในประเด็นพัฒนาที่ ๑ การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางการค้า และประเด็นพัฒนาที่ ๒ การยกระดับมาตรฐานการเกษตรและต่อยอดเพื่อเพิ่มมูลค่า

ที่	หัวข้อ ผู้บรรยาย	สาระสำคัญ	หมายเหตุ
		<p>ผลสัมฤทธิ์และผลลัพธ์</p> <p>๑) เกิดการพัฒนาทุนมนุษย์ ได้รับความรู้ในการเลือกพันธุ์หม่อน การตรวจวิเคราะห์คุณภาพดิน การทำปุ๋ย การพัฒนาผลิตภัณฑ์</p> <p>๒) พัฒนาผลิตภัณฑ์ ชาใบหม่อน สบู่ใบหม่อน แชมพูใบหม่อน สารสกัดจากใบหม่อน ใบหม่อนสดและใบหม่อนแห้ง</p> <p>๓) จัดตั้งเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชน</p> <p>๔) เข้าถึงที่ดินทำกินของรัฐ ทำให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินจำนวน ๓๐ ครัวเรือน ๙๓ ไร่ ในลักษณะแปลงรวม</p>	
๒.๑๔	<p>ตัวแบบธุรกิจส่งเสริมเห็ดฟางครบวงจรพิชิตจน (โดย มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์)</p>	<p>ขับเคลื่อนการปฏิบัติการแก่นใจ ดำเนินการแก่นใจในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่นในอำเภอ</p> <p>ผลสัมฤทธิ์</p> <p>โมเดลแก่นใจเห็ดฟางสร้างสุข มีครัวเรือนที่มีศักยภาพ เข้าร่วม ๒๘ ครัวเรือน โดยคัดเลือกจาก ๔ คุณสมบัติหลัก ต้องเป็นผู้ไม่โกง มีความขยัน มีความอดทน ไม่เกี่ยวข้องกับอบายมุข ครัวเรือนที่เข้าร่วมได้รับการพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพ สามารถเพิ่มรายได้ ลดการอพยพแรงงาน</p>	<p>ข้อเสนอแนะในการขยายผลในพื้นที่ต่าง ๆ</p> <p>๑) เพิ่มขีดความสามารถและพัฒนาศักยภาพครัวเรือนคนจน</p> <p>๒) จัดสรรพื้นที่สาธารณประโยชน์ เพื่อสนับสนุนการมีที่ดินทำกินของครัวเรือนคนจน</p> <p>๓) ส่งเสริมการพัฒนาระบบคุ้มครองทางสังคม</p> <p>๔) ปฏิบัติการแก่นใจด้วยการยกระดับสู่เกษตรมูลค่าสูง</p>
๒.๑๕	<p>โมเดลतालियायूर्यंयिन : ระบบเศรษฐกิจเชิงนิเวศทางสังคม ตำบลतालियायूर (โดยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์)</p>	<p>แนวคิดในการดำเนินการ</p> <p>ทุนที่เป็นปัญหาสูงสุดของพื้นที่จังหวัดปัตตานีคือ ทุนทางสังคม ร่องลงมาคือทุนมนุษย์ และทุนเศรษฐกิจตามลำดับ นอกจากนั้นยังพบว่าความจนมีสาเหตุมาจากปัจจัยต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับสภาพพื้นที่ ปัจจัยของชุมชน ครัวเรือน และบุคคล ดังนั้น การออกแบบปฏิบัติการแก่นใจ</p>	<p>แนวทางการดำเนินการต่อไปคือ</p> <p>จัดทำข้อเสนอเสนอเชิงนโยบายประเด็นการพัฒนา การลดความยากจนข้ามรุ่น และลดความเหลื่อมล้ำ</p>

ที่	หัวข้อ ผู้บรรยาย	สาระสำคัญ	หมายเหตุ
		<p>จังหวัดปัตตานี จึงออกแบบให้มีความหลากหลายตามบริบทพื้นที่และศักยภาพของครัวเรือนยากจน และไม่เน้นการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว โดยออกแบบครอบคลุมทั้ง ๔ มิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมิติทุนมนุษย์ คือการดึงคนให้พ้นจากความจนข้ามรุ่น ความเจ็บป่วย และความไม่รู้ เพื่อให้การแก้ไขปัญหาความยากจนประสบผลสำเร็จได้จริงและสามารถแก้ไขปัญหาสำคัญของพื้นที่ได้ระยะยาว</p> <p>ปัญหาและขนาดปัญหาจากฐานทุนการดำรงชีพด้านการขับเคลื่อนงานวิจัยสู่ปฏิบัติการแก้จนด้วยโมเดลแก้จน “ตาลีอายร์ยั่งยืน” ด้วย ๔ โมเดลความยากจน (๑) Tali-Ai Care มิติสุขภาพ การศึกษา และการเสริมศักยภาพ กลุ่มเป้าหมาย (๒) Tali-Ai Creative งานหัตถกรรม หัตถศิลป์ งานสร้างมูลค่าจากวัสดุเหลือใช้หรือผ้าเก่า และงานท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (๓) Tali-Ai Agronomy เกษตรปศุสัตว์ และผลิตภัณฑ์อาหารและสมุนไพร (๔) Care Tali-Ai Biz ศูนย์รวบรวมสินค้า ศูนย์แนะนำและบริการสินค้าออนไลน์ ศูนย์ขนส่ง ศูนย์พัฒนานักขายออนไลน์ และการทำตลาดสดชุมชนและร้านค้าเครือข่ายออฟไลน์</p>	<p>ภายใต้บริบทสังคมพหุวัฒนธรรมเข้มแข็ง และได้บรรจุไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐</p>
๒.๑๖	<p>โครงการโรงเรียนมีชัยพัฒนาแม่พิมพ์โรงเรียนร่วมพัฒนา (โดย นางวณี ประทีป)</p>	<p>แนวความคิดในการดำเนินโครงการ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) นวัตกรรมระบบการศึกษาที่เน้นทักษะชีวิตไปพร้อมกับทักษะอาชีพ ๒) เป็นโรงเรียนประจำ ๓) การส่งเสริมภาวะผู้นำ <p>ขั้นตอนการดำเนินโครงการ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) มุ่งสร้างพลเมืองที่มีคุณภาพ ๒) เรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง ๓) เปลี่ยนวิธีการเรียนใหม่ทั้งระบบ เสริมสร้างบรรยากาศให้นักเรียน เรียนรู้อย่างมีความสุข ๔) คิดนอกกรอบ 	<p>ข้อเสนอต่อกระทรวงมหาดไทย (สถ.)</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) สนับสนุนให้ สถ. ทุกระดับ ปรับบทบาทและรูปแบบในการจัดการศึกษาในแนวทางของโรงเรียนร่วมพัฒนาทั้งใน โรงเรียน สังกัดท้องถิ่น และโรงเรียนอื่น ๆ ที่อยู่ในพื้นที่

ที่	หัวข้อ ผู้บรรยาย	สาระสำคัญ	หมายเหตุ
		<p>๕) สอนประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมในชีวิตจริง</p> <p>๖) เอาใจใส่ต่อกลุ่มชายขอบ กลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>๗) ตั้งคำถามให้คิด คิดคำตอบให้ตรงคำถาม</p> <p>๘) ให้เด็กฝึกวินัยต่อตัวเอง</p> <p>๙) ฝึกนวัตกรรมรุ่นเยาว์</p> <p>๑๐) เป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต</p> <p>ทำให้โรงเรียนมีชัยพัฒนา เป็นตัวอย่างด้าน “นวัตกรรมทางการศึกษา”</p>	<p>ทำกิจกรรมที่สอดคล้องกับการจัดการศึกษา</p> <p>ต้องคำนึงถึงการแก้ปัญหา ความยากจนและ ลดความเหลื่อมล้ำที่มีอยู่ในระดับภูมิภาคหรือท้องถิ่นเป็นสำคัญ</p> <p>๒) การจัดการศึกษาคควรเน้นการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ให้คนในชุมชนท้องถิ่นได้มีสถานที่เรียนที่เพียงพอได้เรียนตามภูมิสังคมของตนเองที่ยืดโยงกับชุมชน</p> <p>๓) สนับสนุนให้มีการกระจายอำนาจและระบบงบประมาณ เรื่องการจัดการศึกษาให้แก่ อปท. ในทุกระดับ</p>
๒.๑๗	โครงการทุ่งหญ้าโมเดลแก้ความยากจนอย่างยั่งยืนด้วยการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในชุมชน (โดย เลขาธิการประจำคณะกรรมการธิการ)	<p>อ.ภูเวียง จ.ขอนแก่น เป็นตัวอย่างของพื้นที่ที่สามารถแก้ปัญหาความยากจนด้วยการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในชุมชนด้วยการ บูรณาการระหว่างแหล่งน้ำต่าง ๆ เป็นตัวอย่างความสำเร็จในการแก้ปัญหาความยากจนด้วยการพึ่งพาตนเองแบบยั่งยืน โดยการลงมือทำด้วยตนเอง มีความพยายามในการพัฒนาตน การแสวงหาความรู้และสามารถช่วยเหลือตัวเอง โดยเริ่มตั้งแต่การผลิต พิจารณาผลผลิตเกษตรกรที่จะสู่ตลาด นำมาสู่การสร้างรายได้ เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิต สอดคล้องและสนับสนุนแนวทางศาสตร์พระราชา</p>	-

ที่	หัวข้อ ผู้บรรยาย	สาระสำคัญ	หมายเหตุ
๒.๑๘	<p>โครงการส่งเสริมอาชีพ การเลี้ยงโคเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต บริหารจัดการน้ำ และฝายชะลอน้ำแกนดินซีเมนต์</p> <p>(โดย กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง)</p>	<p>วัตถุประสงค์</p> <p>๑) เพื่อเสริม สนับสนุน สร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ ให้ครัวเรือนสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมือง</p> <p>๒) เพื่อลดค่าครองชีพให้กับครัวเรือน เป้าหมาย ๑,๐๐๐ ครัวเรือน ครัวเรือนละ ๒ ตัว วงเงิน ครัวเรือนละ ๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๓) เพื่อคุ้มภัยไปซื้อพันธุ์โค ผลการดำเนินการในระยะ ๑ ปี สมาชิกฯ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเกิดจากการสร้างอาชีพ มูลค่าและผลผลิตอื่น ๆ เช่น ปุ๋ยขี้วัว ทำให้ลดภาระค่าใช้จ่ายในครัวเรือน จำนวนลูกโคที่เกิดจากโครงการ ๑,๘๖๐ ตัว</p>	<p>ปัญหา อุปสรรค โคตาย โคเป็นหมัน สมาชิกเสียชีวิต และไม่มีทายาททดแทน</p>
๓.	<p>การสรุปประเด็นการสัมมนา (โดย นายอภิชาติ โตดิลกเวชช์ รองประธาน คณะกรรมการฯ คนที่สาม)</p>	<p>(๑) กลุ่มนิยาม และข้อมูล ด้านความยากจน ในประเทศไทยยังไม่ค่อยมีความชัดเจน ข้อมูลตัวเลขความยากจนของประเทศไทย เช่น (๑) ข้อมูล TPMAP ของสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๒) ข้อมูลด้านความยากจนแบบองค์รวมด้วยแพลตฟอร์มจัดความยากจนแบบเบ็ดเสร็จและแม่นยำระดับจังหวัด (PPAP) ของหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (๓) ข้อมูล ThaiQM ของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งข้อมูลข้างต้นยังไม่มีการเชื่อมโยงข้อมูลของแต่ละส่วนเพื่อมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด</p> <p>ซึ่งสรุป แนวคิดการแก้จน มี ๒ แบบ (๑) แบบตะวันตก (ยุโรป/อเมริกา) คือวัดความยากจนด้วยตัวเลข กราฟ ดัชนี แบบตัวชี้วัด (๒) แบบตะวันออก (จีน) วัดความยากจนด้วย สองห่วง คือ มีข้าวกิน มีเสื้อผ้าสวมใส่ทุกครัวเรือน สามไม่กังวล คือรัฐบาลเป็นประกันในสามเรื่อง ได้แก่ ๑. มีบ้านอยู่อาศัย ๒. มีสุขภาพดี ๓. มีการศึกษาซึ่งการแก้ปัญหาของไทยเป็นแบบรวมทั้งตะวันตกและตะวันออกคือ</p>	

ที่	หัวข้อ ผู้บรรยาย	สาระสำคัญ	หมายเหตุ
		<p>วัดด้วยตัวเลข ตัวชี้วัด แต่ในขณะเดียวกันก็มี ส่วนในเรื่องการศึกษา มีเรื่องประกันสุขภาพ</p> <p>(๒) การศึกษา โครงการมีชัยพัฒนาถือเป็น ต้นแบบโรงเรียนที่ดี เป็นหลักสูตรการเรียน การสอนที่รัฐกำหนดหลักสูตรให้ ร้อยละ ๗๐ ชุมชนกำหนดหลักสูตรเองร้อยละ ๓๐ ซึ่งหาก รัฐบาลมีความสนใจนำรูปแบบการจัดการเรียน การสอนนี้มาใช้กับทุกโรงเรียนก็เป็นเรื่องที่ดีใน ทั้งนี้ควรเสริมในด้านเทคโนโลยี เพื่อให้เด็กทัน โลก และหลักสูตรควรปรับให้เข้ากับตัวเด็ก เพราะเด็กต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต</p> <p>(๓) รายได้และอาชีพ ผลงานวิจัยของ อว. หลายๆ งานวิจัย พบว่า หากจะถือว่าสามารถ นำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ควรต้องมีการบูรณา การระหว่าง มหาวิทยาลัย ชุมชน ภาคเอกชน และได้ดำเนินการให้ครบถึงบันไดขั้นที่ ๓ อัน ได้แก่ ขั้นที่ ๑ ระดับบุคคลหรือครัวเรือน เป็น ขั้นพื้นฐาน ขั้นที่ ๒ รวมกลุ่ม เป็นเศรษฐกิจ พอเพียงแบบก้าวหน้าขั้นที่ ๑ (โอทอป วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ เอสเอ็มอี) ขั้นที่ ๓ เครือข่าย เป็น เศรษฐกิจพอเพียงแบบก้าวหน้า ขั้นที่ ๒ (วิสาหกิจเพื่อสังคม (SE))</p> <p>(๔) บูรณาการเชิงพื้นที่ กรรมการแก้ปัญหา ความยากจน ได้พยายามหาโมเดล รูปแบบ การแก้ปัญหาความยากจน ซึ่งสามารถแบ่งออก ได้แบ่งออกได้ ๓ กลุ่ม</p> <p>๔.๑) กลุ่มการสงเคราะห์ (stock) เป็นแก้ปัญหาตามจำนวนข้อมูลคนจนที่มีอยู่ ดำเนินการตามภารกิจของกระทรวง พม.</p> <p>๔.๒) กลุ่มการทำมาหากิน (flow) ดำเนินการตามภารกิจของ มท. โดยมีตัวแปร ๔ เรื่อง (๑) ภูมิปัญญา (๒) วิจัยและนวัตกรรม (๓) นิเวโปรดักส์ (๔) มาตรฐาน</p>	

ที่	หัวข้อ ผู้บรรยาย	สาระสำคัญ	หมายเหตุ
		<p>scale up คือผู้ประกอบการ ที่รัฐสามารถสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ ให้เป็นคนหัวไวใจสู้ และ s curve ที่มีครบทั้ง ๔ ตัวแปร (ภูมิปัญญา วิจัยและนวัตกรรม นวัตกรรม มาตรฐาน) เช่น การผลิตสุราที่บ้านเสียมจังหวัดแพร่ มูลค่าทางการตลาด ๓ พันล้านบาทต่อปี การปลูกไม้ล้อม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี</p> <p>๓) กลุ่มทำมาค้าขาย (System transform) ตัวอย่าง ความสำเร็จระดับ นี้ได้แก่ สุราที่บ้านเสียม ที่มีมูลค่าต่อปี ๓ พันล้านบาท การปลูกไม้ล้อมของ ตำบลชะอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดนครราชสีมา ที่สามารถมีรายได้</p> <p>(๕) น้ำ ฝ่ายแกนดินซีเมนต์ ถือเป็นนวัตกรรมทางสังคม ที่ประชาชนมีส่วนร่วมซึ่งสามารถแก้ปัญหาและป้องกันน้ำท่วม และภัยด้านอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น โดยในปีงบประมาณนี้ หากได้รับการจัดสรรงบประมาณ จะสามารถ จัดทำฝายได้ประมาณ ๖,๐๐๐ ฝาย ทั่วประเทศ</p>	